

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK:

Négyhasábos petit-sor egyszeri külféért 7 kr.
 kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyilttérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.

Vélünk összekötöttesben levő hirdető-irsdák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,

→→→ vasárnap reggel. →→→

A hirdetőket, előfizetőket s a reklamációkat a kiadóhivatalba: (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

Az ujonczozás Barsvármegyében.

A folyó évi ujonczozás körösztülvitele megyénkben a következőleg becsztott sorrend szerint fog megtartatni:

Az oszlányi járásban, Oszlányban: márczius hó 3—4-én felszólamlások elintézése, állítás, leszámolás; sorozó járási főtisztviselő: Lüleý János szolgabíró, polgári orvos: Dr. Benkő Lajos.

Bars-szt.-keresztí járásban, Bars-Szent-Kereszten: 8—12-én felszólamlások elintézése, idegenek, czimvesztettek, felhívott korosztályokban való állítás, végleszámolás; sorozó járási főtisztviselő: Mácsay Károly szolgabíró; polgári orvos: Dr. Brach Ferencz.

Uj-Bánya városában: 14—16-án felszólamlások elintézése, állítás és végleszámolás; sorozó járási főtisztviselő: Thull Lipót polgármester; polgári orvos: Dr. Brach Ferencz.

Lévai járásban, Léván: 18—24-én felszólamlások elintézése, idegenek, czimvesztettek, felhívott korosztályok állítása, végleszámolás; sorozó járási főtisztviselő: Fába Zsigmond szolgabíró; polgári orvos: Dr. Brach Ferencz.

Léva városában: 26-án felszólamlások elintézése, állítás és végleszámolás; sorozó járási főtisztviselő: Mácsay Lukács polgármester; polgári orvos: Dr. Brach Ferencz.

Verebélyi jár. Verebélyen: 29—31-én felszólamlások elintézése, idegenek, czimvesztettek, felhívott korosztályok állítása, végleszámolás; sorozó járási főtisztviselő: Zongor János szolgabíró; polgári orvos: Dr. Benkő Lajos.

Körmöczbánya városában: 29—30-án felszólamlások elintézése, állítás végleszámolás; sorozó járási főtisztviselő: Chabada József polgármester; polgári orvos: Dr. Brach Ferencz.

Aranyos-maróthi járásban, Aranyos-Maróthon: ápril 2—7-én felszólamlások elintézése, állítás, felhívott korosztályok állítása és végleszámolás; sorozó járási főtiszt-

viselő: Rajczy Rezső; polgári orvos: Dr. Benkő Lajos.

Az összes sorozó bizottságok polgári elnöke: a megye alispánja, esetleg törvényes helyettese.

A Barsmegyei Gazdasági Egyesület.

II.

A Barsmegyei Gazdasági Egyesület régi eredetű, már a negyvennyolcz előtti időkben tevékenykedett.

A negyvennyolcz és negyvenkilenczedik éveknél viharai, de különösen az ezekre következett vérhatalom elsöpörte s mint az 1886. évben kiadott „Egyesület értesítvényéből” olvasható, a romokat Barsnak egyik hí fia, Kosztolányi József megmentette, megőrizvén a pecsétet és egy 300.- általa 500 frt-ig kiegészített összeggel az 1860. évben újból feltámadt s életbe lépett gazdasági egyesületnek által adta.

Az egyesület ez időben új szabályokat alkotván: ezeket a decentralizáció elvére fektette s azon célból, hogy minél több érdeket vonjon körébe, az elnökök mellé egy megfelelő számból álló igazgató választmányt rendelt ki, mely szakokra oszolván, annyi tagot vonzott magához, a mennyi csak az egyesülettől kitelt, így minden tagnak jutott s volt tenni valója.

Ezen így az érdek terjesztésén alapuló szabályok egész 1880. évig fennállottak és az egyesületi tevékenységet előmozdítani törekedtek.

Igaz, hogy az ezen szabályokkal környezett egyesület a hetvenes évek elején, midőn az akkor divó jobb és balpárti politikai pártoskodások annak körébe behurczoltattak, gazdasági tevékenységében megsibbadt s egyesületi életének nagyon szerény vonalára

szállt alá, de válságra nem jutott. Az akkori intézők csak azon voltak, hogy az a jövőnek fentartassék s a gazdasági egyesületi téren a cselekvés nyitva álljon, biztosítsassék.

Az adminisztracionális apparatus tetemes költségeket nem is igényelvén, minthogy az erre szükséges tisztet az egyesület tagok ingyenesen teljesítették: a felmerült s elodázhatlan kiadások mindig fedeztethettek.

1880. évben úgy a köz-, mint magán gazdaság körében nagyobb és nagyobb mozgalom támadván az országban, ez vármegyénkben is manifesztálta magát, nagy kedvteléssel lépett az egyesületi térére.

Elfoglalván itt, a mint megillette körét és helyét, első dolgának tartotta az alapszabályoknak módosítását s eltörülvén az igazgató választmányt, a szakbizottságokat s az összes hatalmat koncentráltta az elnökségben.

A centralizáció a decentralizáció fejére nőtt.

Ez tévedés volt; de ezen tévedés még nagyobbá vált, midőn nem vetve számot az egyesület pénzeréjével, oly adminisztracionális apparatust alkotott — fizetéses titkár és pénztárnok állomásokban, melyekhez sem elegendő pénze, alapja, sem jövedelme nem volt s melyeknek folytatásával, habár a tagok szaporítását minden kitelhető erővel eszközölte s itt-ott eredményt is vivott ki, előre lehetett látni, hogy a folyó jövedelmek elégtelensége miatt, a törzsvagyon, az alapítványok fognak felhasználatni.

Mert igaz ugyan, hogy a miniszterium adott segélyt évenként, hanem az az utolsó időben annyira leszállt, hogy az egyesületi apparatust azon fentartani nem lehet.

S noha, mint mondják ezen állapot előre volt látható, az egyesület egyik közülésében mégis elhatározott az alapítványok felmondása s be-

zedése és pedig oly eklatans többséggel, hogy csak egyetlen egy votum esett a nemre a többi mind igent mondott. Biz ez hiába volt!

A tulvérmes optimizmusnak a tévedése!

Az emberi művelődés, kapcsolatban a természetten fejlődésével.

Miként a felkelő nap kezdetben csak a legmagasabb bércek egyes csúcsait aranyozza meg s áldásos fénye csak később hatol el a mélyebben fekvő völgyek rejtekeibe, hogy ott is munkára ébressze a természetet, úgy általában a tudomány is, mely az embert a természet koronájává emeli, szintén csak igen kevés hivatott előtt gyujtotta meg azon szövegeteket, melynek világitó fényénél haladni és előre hatolni lehetett azon tágas mezőn, mely rejtett kincset terem a törekvő emberiség számára.

Minden népnél megelőzte a költészet a tudományt. — A természet ismerete is először a költészet mezében jelent meg, leggyakrabban mystikus alakban. A phantasztikus ruházatot csak nagy nehezen tépte le magáról és nem egy könnyen hódolt meg a józan igazságnak.

A régiek költői nézete a természetnek teremtő és ható erejét saját képzelme által szült szellemi lényektől származtatta. Minden szikla, minden forrás és fa, nympfák, istenek és daemonok lakhelye volt.

A szél fuvallata, a tenger hullámai a vulkánok tüzgyomra a régiek előtt mind oly jelenségek voltak, miknek megvoltak saját isteneik s ép ezért fölöslegesnek látszott előttük minden további kutatás és magyarázat és ha gondosan áttekinjtük a fejlődésnek azon fonalát, mi minket az őskorból az ujabbá vezet, nem tagadjuk el, hogy a mindenségnek ezen megelevenítése messze benyulik az ujkorba is, csak a nevek és sajátzerű felfogások változtak sokszorososan; — a régiek istenek és félistenek

TÁRCZA.

Egy tankönyviró.

Ifj. Sass Etele gróf, nagy kedvelője a turfnak és a szép nemnek, épen a német gyepekre indult, midőn egy kis állomáshoz közel a gözparipa neki vadulva kikölkent vágányából s a vonat fennakadt. A rendkívüli ijedelem s zavaron kívül némi csekély sérüléseket leszámítva, semmi veszedelem nem történt az utasokban. A gróf sietve hagyta el első osztályú coupéját, hogy meggyőződjék, mi történt. A vonatvezető megnyugtató, hogy egy negyed óra múlva újra robogni fog a vonat s minden késedelem nélkül megérkezend rendeltetési helyére.

Mig a vasuti személyzet sürgős-forgása tartott, a gróf szemlét tartott a zavarba jött utasok felett. Egy rendkívül bájos nőn akadt meg tekintete, ki úgy látszék, valami kisebb sérülést szenvedhetett, mert vizet kért a férfiutól, ki vele volt, hogy boroghassa sérülését. A nem épen gyorsan hozott vízzel fehér kendőjét locsolá meg az ifjú hölgy, homlokára nyomva azt, melyen egy picziny karczolás volt látható.

— Ez jelentéktelen — szólt a segédkező férfiú, egy szemüveges, 25—30 évesnek látszó egyén — légy nyugodt kedvesem, engem inkább aggaszt karod.

— Igazán — szólt a bájos hölgy — most érzem, hogy kissé zsiabong.

A szemüveges férfiú megdöbbenni látszék, kezeit tördelve, aggodalmasan kérdé:

mit tegyünk? itt gyors segély szükséges, mert ez fizamodás! Felkötöm karodat, kedvesem . . . De hogyan? és mivel?

Mig a férfi tűnődött s kézi bőröndjében keresgél: Sass Etele gróf lépett hozzájuk, udvariasan köszönve:

— Megengedik önök, hogy segítségükre legyek? Nem vagyok ugyan orvos, de némileg értek a sebészethez. Szabad kérem — s a hölgy karja után nyult — igen, ez egy gyöngye fizamodás, felkötjük s schavlját elővéve, a hölgy karját felköté.

Ezalatt a vonatot a vágányba helyezték s felhangzott a mozdony éles füttye. Az utasok a lépcsők felé tartának.

— Kegyednek kényelmes helyre s nyugalomra van szüksége, legyen szabad felajánlanom coupémat — szólt a gróf finom előzékenységgel.

A szép hölgy büvös szemei igent mondanak, de a szemüveges férfi arcza némi aggodalmakat fejezett ki.

— Kérem — szólt a gróf egy pillantást vetve a férfiúra — coupém kizárólag csak saját rendelkezésemre áll Bécsig. Senki nem háborgat.

S ezzel egy bérruhás szolga felnyitá az ajtót s utasaink beléptek a gróf első osztályú szalonkocsijába.

— Igazán kényelmes! — jegyzé meg a szemüveges, elhelyezkedve a puha kereveten. De kinek köszönhetjük e rendkívüli szíveséget?

— Szót sem érdemelt — felelt a gróf finom mosolylyal — nevem Sass Etele.

— Én pedig Tyukody Márton tojás-

vári néptanító vagyok s itt kedves nőm — szólt hajlongva a szemüveges, mi közben a bájos hölgyecske kezét érinté, ki kecsesen hajta meg fejét.

— A fővárosból jövünk — folytatá a tanító — egy részt megtekinteni a roppant haladást, melyet 8 év óta tön — másrészt és leginkább kiadót keresni tankönyveimnek.

— És? kérdé a gróf élénken.

— Nem kell senkinek. Vers, regény s kalendárium járja most. Szükséges — mondá a kiadók — hogy valamely tekintélyes szakférfiú ajánlja munkáimat. Felkerestem a legjelesebb paedagogusokat. Hetekig, hónapokig heverték egy-egy kitünőségünknel kézirataim bírálat végett. Némelyik minden megjegyzés nélkül adta vissza sürgetéseimre — persze belé sem nézett, másik azt mondá, hogy sok most a tankönyv, valóságos vizözön származott belőlük, várjak mig beáll az apály, akkor kimagaslanak az enyéme mint az Ararát hegye. Egy másik nagy hírből álló paedagog, a kinél legtovább heverték irataim, azt mondá, hogy kissé gyöngék, nem állják ki a próbát, erősebb szerkezetű tankönyveinkkel, dolgozzam át ujra, így és így . . . és én dolgoztam, midőn a nagy híri férfiú egyszerre 4 tankönyvet ad ki, melyből rettentő meglepetésemre látom, hogy mind az én kéziratom után van, majdnem szóról-szóra . . . meglopott, megcsalt, a saját szülőiteimet elorozta! . . . S levette pápaszemét, hogy a magáit megtörülgethesse. Ha tanító nem volnék uram s a fegyverhez értenék: páviadalra hívnám e becstelent.

— Ne légy oly ideges Márton! — szólt a nő szeliden csitítva férjét.

— Lehetetlen nyugodtan szólni ily alávalóságról, — tört ki folyvást nagyobbal hévvel az elkeseredett férfi — méltóztassék személyesen meggyőződni a szemtelen plagiumról s bőröndjébe nyulva, egy halmozott kéziratot vont elé s utána néhány könyvet . . . Ezek ama híres tanférfiúnak legujabban kiadott munkái, emezek az én kézirataim, az összehasonlításból kiténik a csalás. S kezébe nyomta a meglepett grófnak a bőrönd tartalmát.

— Érdekes eset, — átnézem — felelt a gróf — viszonzásul én is adok egy szép olvasmányt s egy diszkötésű könyvet nyújtott a tanítónak, Madách „Ember tragédiáját.”

A tanító ujra elhelyezkedve a sarokban, lapozgatni kezdé a könyvet, mi alatt a gróf a kéziratokat helyezte el. Csakhamar nehéz sohajszzerű, elnyomott ásitás halatszott a szegletből, majd a tüdők mély egyenletes fuvása, aztán a szájjpadlat amaz andalító zenéje, mely horsogásnak nevezetik az álomtanban.

A gróf felpillantott az írásokból, bájos vizavijára tekintett s úgy találta, hogy a csábító szemek félig csukvák. Megsajnálta a szegény nőt, ki csupa illemből szenderre kényszeríté szemeit.

— Kegyed unja magát? kérdé lány olvadékony hangon. . . Megbocsát udvariátlanágomért! Kedves férje sorsa engem igen érdekel. S megvallom, mig iratait néztem

helyét elfoglalták a bűbájósok és boszorkányok, a bányarémek és légi szellemek s a manók.

A józan buvárkodás elől a képzeletnek mind eme lényei tovatűntek; helyükbe a számbavehető erők és tulajdonságok léptek, melyek a buvár előtt a természetnek bizonyára más alakban mutatkozó költészetét tárják fel.

Az oksági ösztön, a „miért“ kérdegetése, mely a gyermek ajkánál, fészledező emberi értelem édes kezessége gyanánt hangzik el, alacsony művelődési fokon álló embernél oly alakban talál kielégítést, mely alig érdemli meg a felemlítést. Az emberiség ezen gyermekkorában tudomány még nincs, — miként egyes ember mekkora kiválóan a nemtudatos következtetések ideje, ugy bizonyára nemünk első fejlődési időszakában a nemtudatos következtetések, támogatva a kísérlettől, nyitották meg az emberiség előtt azon utat, mely az első eszközök, a legegyszerűbb gépek felfedezésére vezetett.

Igy jött létre az emeltyű, henger, ék, buzogány, parittyá, fuvócsó, evező, vitorla, kormányrúd, horog stb., így jött alkalmazásba a tűz használata, mely a beszéddel együtt legbiztosabban választja el az embert az állattól.

Az emberi művelődés nagy történetét áttekinve, először a görögöket jelölhetjük meg azon nép gyanánt, melynél a szabad természet törvényeivel szemben már nem csupán a phantasia uralkodott egyoldaluan és féktelenül, hanem mellette, fölülte uralkodva s azt vezetve a vizsgálódó elme is. Bármennyit kölesönöztek is eredetileg a görögök az egyiptomi tudós Magusoktól, mégis ő náluk merül feltörténetileg először: a tudományos felfogáshoz közeledő természet szemlélet.

Ez a jóniai physiologusok tanaival kezdődik s harmadfél század folyamán Epicurnál oly magasra hág, hogy az ő tanában az erő megmaradásának törvénye, melyen a mai mennyiség-tani physika büszke épülete alapul, már esírájában felismerhető.

Ha megfontoljuk azon ismereteket, mikkel a természettan körében már Thales és Pythagoras, az ókori tudományok ez oszlopai bírtak, úgy látszik, hogy az oksági ösztön már eléggé ki volt fejlődve korukban arra, hogy a természet erőinek kikutatása és felismerésében kiköppenés nélkül tovább haladjon az emberiség. De miként a következmények mutatták, ez a valóságban másképp volt. A látszólag sokat ígérő kezdeményezésekben nem volt meg a tovább képző erő. Azon évezred folya-

mában, mely Thales és Pythagorast a nyugatrómai birodalom pusztulásától elválasztja, egyes szellemek rendkívüli magasságra emelkedtek ugyan, — Aristoteles és Archimedes kétségkívül az emberiség legnagyobb oktatói közé sorozandók, de hogy mégis mily lassú volt a régiéknél a természet megismerésében való haladás, eléggé mutatják Pliniusnak iratai, ki Aristotelesnek nagy horderejű kiszámításai és felfedezései után 400 évvel élt.

(Folyt. köv.)

A szerencsejátékról.

Nem egyszer jelezte a sajtó s nagy hírű tudósok és államférfiak vallomása igazolta, hogy a népek erkölcsén nyugszik az államnak legfőbb hatalma.

Hogyan van mégis, hogy az állam fenntartó erkölcsi tényezőket a modern civilizáció és az állam alkotástana figyelme sem méltatja, hogy az erkölcsi tényezőség és ennek létjoga ugy a társadalomban, valamint az államok életében oly ijesztő mérvben alá szállott? Már pedig az erkölcsi hanyatlás rendszerint karöltve jár az anyagi hátraeséssel. Mennél erősebbek ingerünk és anyagi szenvedélyeink köre mennél fejlettebb; az emberi ész nem teremhet, a kéz nem dolgozhat annyit, a mennyi élvővár anyagi vágyainkat erkölcs nélkül csak félig is kielégíteni bírja.

Népünk erkölcsére rég oda van, s a kormány az államalkotó erők legfőbb tényezőjét a nép erkölcsi élete fejlődésének biztosításában elhanyagolja nemcsak, hanem, bár nem egyenes czélzattal, elősegíti népünknek az erkölcsi súlyedést az által, hogy oly eszközöket és módokat tűr meg, sőt tart fenn, a melyek felhasználása folytán az erkölcs rohamosan hanyatlak.

Ilyen eszköz a lotri, melynek gyűjtődéje van az ország minden városában, sőt minden nagyobb községben, mely a törvény oltalma alatt áll.

A nép erkölcsének megromlására s a szédelgés terjesztésére alig van sikeresebb eszköz a lottó gyűjtődéknél és a kormány eltűri ezen intézményt, mert több, mint egy millió forint jövedelmet hoz az állam pénztárnak a lotriás.

Hány boldog családot tett már tönkre a lotriás, hány embert kergetett halálba?

És a számtalan példa nincs elrettentő hatással népünkre; a lottó gyűjtődék a megmondható, hogy kétségbeesett szegény emberek, mily erősen kapaszkodnak a szerencse istenasszonyának ruha foszlányába, rózsás reményével kecsgetve magokat, hogy az álom vagy a babona által nyújtott számok munka nélkül is gazdagokká teszik őket.

Mert a munka nélkül gazdagodni akarás és a munka nélküli vagyonszerzés vágya társadalmi életünknek a legsötétebb pontja.

A pénzvágy, a nyers anyagosság hajhászata uralkodik manapság a helyzetet tár-

sadalmunkban. És ennek durva kinövéséi eredményezik aztán ama undok társadalmi bűnöket is, melyek időközönként napirenden vannak, mely bűnök régebben a tisztességi erkölcsök idejében csaknem mind ösmeretlenek voltak. És e bűnök elterjedésének főoka magában társadalmunk meglazult erkölcsi érzetében rejlik.

Mindenki gazdagságra, nagy vagyonra törekszik szert tenni; az egész társadalmat a külső anyagi siker imádása vezérli. A jellem, becsület másodrendű kérdés, pedig még a gazdagodó társadalmak is, ha pusztán a vagyonszerzésre törekszenek, sivárak és erkölcsben és jellemben egyaránt szegények. Hát még hova súlyed akkor az a társadalom, a melynek tagjai csupán a vagyoni előnyöket hajhásszák a nélkül, hogy a vagyon szerzésére szükséges munkát végeznék akarnak?

A dolog nélküli meggazdagodásnak különböző neveit és módját ismeri társadalmunk intelligens osztálya, de a nép még eddig legnagyobb részt csak a lotrit tartja azon büvös hatalomnak, a melynek kegyéből dolog nélkül is kincseket halmozhat össze. És ennél nincs oly nagyobb hatalom, mely hatni tudna a műveletlenebb alsó osztályra s képes volna megértetni vele, hogy az a lotriás oly rettenetes nyavalya, a mely ha karjai közé ragadja az embert, nem hagy neki nyugtot mindaddig, míg keservesen szerzett keresményén kívül, munkakedvét, esztét és becsületét is tönkre nem tette.

A nép javán munkáló komolyabb emberek sokféle módon iparkodtak népünket a lotriástól elidegeníteni, de minden eredmény nélkül. S bizvást el lehet mondani, hogy a lotriás nagy mérvet, veszélyes mérvet öltött, elterjedését egyedül a kormány szüntethető be a lottó gyűjtődék eltörlésével.

Addig, míg ezt nem teszi, terjedni fog tovább e vágyt és erkölcsöt pusztító betegség, terjesztési fogják az Orlice-ok s más hozzá hasonló esalók s káros következményeit nem csak a társadalom, hanem az állam is súlyosan fogja érezni, ha valóban igaz, hogy a népek erkölcsén nyugszik az államnak hatalma.

Hanem ha az állam nem találja a lotriás megszüntetésének idejét elérkezettnek s továbbra is oda engedi a népet a csalók zsákmányaiul: a társadalom s a sajtó még se szűnjék meg elkövetni minden tőle telhető módot a nép megmentésére.

B. E.

— A pénzeslevelek göngyölése és pecsételése tárgyában a közm. és közl. miniszter nemrég az alábbi rendeletet bocsátotta ki: Pénzeslevelek csak jóménőségű papírból készült borítékokban, jó minőségű pecsétviaszból álló és vésett pecsétnyomóval lenyomott öt ép pecséttel lezárva fogadtatnak el. A borítékhoz sem vonatkozott, sem fekete vagy színes szegélyű papírt használni, sem a címiratban a címzett nevét, a rendeltetési helyet vagy egyéb feljegyzést aláhúzni nem szabad. Ha a pecsétben betűk, név vagy

Castelli rendezett viszonyok között élt, voltak érdemei és számtalan burnót-szelencéje, régi pénzgyűjteménye, festményei, értékpapirjai, sőt egy kis falusi birtokkal is rendelkezett, mely elég nagy vala egy aggelegény számára s bizonyos eshetőség bekövetkezésében egy egész család is úgy ahogy, megélhetett volna belőle.

De Canon megvetette az ily földi haszonlatanságokat; efélekkel nem sokat törődött.

Egész birtoka zsenialitásában rejlett, no meg egy néhány váltóban, mely váltók címét évente háromszázhatvanöttször kényszeríték változtatni.

Castelli majdán félszázaddal volt öregebb Canonnál. De e korkülönbség a legkisebb befolyást sem gyakorolta a két jóbarát közötti őszinte viszonyra.

Az alább közlött tréfa egy szigorú telen esett meg közöttük. Ugyanis Castelli egy kitűnő orosz-bundára tett szert, mely bunda barátjának Canonnak kiváló tetszését nyerte meg.

Castelli bundáját vándorló kályhájának nevezé, melytől semmi árért sem tudna megválni. Mindennek daczára Canon a bundát nagyon szerette volna valami uton módon elokkupálni, mint a hogy újabb időben mondani szokás.

„Most egy Starostot kell festenem,“ jegyzé meg boszusan, a mint egy este szokás szerint együtt ültek, „élet nagyságban kell őt lefestenem és otromba arczánál egyebet nem üldött Pétervárról.“

„Az nehéz feladat lehet.“

„Szélességének és hosszának mértékét persze mellékelte, de ha foglalom sincs, hogy miféle öltönybe bujtassam.“

„Ugy hiszem az mellékes, én egy fekete frakkba öltöztetném.“

egyéb szavak fordulnak elő, ajánlatos vagy a pecsétnek fekete lenyomatát alkalmazni a viaszpecsét mellé, vagy az esetleges betűket, nevet vagy szavakat felírni. A bankjegyeket a borítékba való helyezésük előtt külön papírba kell burkolni és ha kevés nagytértű bankjegy van, czélszerű azokat ezen belső papírburokhoz hozzáfűzni. Czélszerű pénzeslevelborítékot minden postahivatalnál kaphatni darabonként 1 kr-ért. Ha a küldendő pénzösszeg oly tömeget képez, hogy borítékban czélszerűen elhelyezni nem lehet, fonákjával kifelé fordított viaszos váson, tartós gyöles, vagy bőrből kell esomagolui. Hasonló óvatosság szükséges ékszer-, arany- és ezüst-, valamint egyáltalán csekély súlyukhoz képest nagy értékű küldeményeknél.

Különfélék.

— A közművelődési egyesület ülése. A felvidéki magyar közművelődési egyesület bars megyei választmánya — mint ezt lapunk előző számában jeleztük — január hó 31-én a kaszinó helyiségeiben tartá ülést. A kaszinó választmánya mindent elkövetett, hogy a gyűlés impozáns legyen s buzgalmat teljes siker jutalmazta, mert a kaszinó tisztikarán és az egylet tagjain kívül a közönség is szép számmal vett részt a gyűlésen. A megyei választmány fáradhatlan igazgatója Odeschalchky Arthur herczeg 10 óra után érkezett meg a kaszinóba, hol őt a kaszinó nevében Dr. Brach Ferencz egylet. elnök — a jelen voltak lelkes eljenzése között — őszinte örömmel üdvözölte. A gyűlés megnyitása után a Herczeg hazafias lelkesedéssel áthatott beszédében érdekesen esetelte és fejtegette a közművelődési egyesület nemes és magasztos célját, melegen ajánlván az egyesület támogatását. A kaszinó megbízásából Lakner László igazgató bejelentette, hogy a kaszinó 100 forinttal az egyesület alapító tagjai közé lép s hogy a kaszinó által eddig gyűjtött tagok száma a hatvanat meghaladja. Egyuttal azon reményének adott kifejezést, miszerint e szám tetemesen szaporodni fog. — Az egyesületi alapszabályok felolvasása után megválasztott a Léva vidéki bizottság, melynek tagjaivá választattak: Mailáth István főispán, Dr. Brach Ferencz, Mácsay Lukács, Lakner László, Toóth Zsigmond, Holló Sándor, Szabady Gyula, Szabó Lajos, Dr. Pólya József, Gyenes József, Leidenfrost Gyula, Frank Ferencz, Mailáth László, Huberth Vilmos, Dr. Kaszaniczky Kálmán, Belesák László, Váray János. — A gyűlést kevés, de lelkes és hazafias toaszttal s jó zenével fűszerezett 60 terítékű kitűnő társasbéd követte.

— Béli mozgalmak. Carneval herczeg ez idei hosszu uralmának társadalmunk is be fogja mutatni hódolatát. Léva város és vidékének intelligens fiatalága karöltve a Léván állomásozó honvédtisztikarral — mint biztos forrásból értesülünk — folyó február hó 20-án jótékonycélu tánczestélyt

„Hová gondolsz! egy Starost és frakk, ugy nézne ki benne, mint Bachus szárnyöltözékben. Ruha teszi az embert és mindketőnek összehangzónak kell lenni, ha jóra való művet akarok készíteni.“

„Hát öltöztess egy kozák egyenruhába.“

„Igen ám, ha legalább főhadnagy volna, de ha az én Starostom nem egyéb egy vén filiszternél, ki csak millióit komandirozhatja és jobbágyait kancsukázhatja.“

„Mi a manót! ily módon pompás tekeres aranyhoz gratulálhatunk neked.“

„Természetesen, de ép ezért nem akarom, hogy művem köznapi legyen.“ „Ezer ördög! most jut valami az eszembe, megfoghatatlan, hogy elébb nem jöttem e kitűnő gondolatra, de az ember néha tökéletesen ostoba.“

„Nos? találtál már kabátot Starostod számára?“

„Kabátot ugyan nem, de találtam egy kitűnő oroszbundát kedves barátom!“

„Egy bundát?“

„Igen! a te bundádat, kedves jó Castellim! okvetlen kell, hogy oly szives légy és bundádat néhány órára nekem kölcsön add.“

„Kölcsönadni?“ kérdé Castelli orrát fintorítva, miután az öreg úr nem volt valami különös barátja a kölesönözésnek.

„Csak nem lesz ez terhelve? Elég öltönyöd van, hogy bundádat néhány órára nélkülözhesd.“

„Igazán csak néhány órára?“

„Nem tovább, mint a mennyi időre szükségem van, hogy a vázlatot vásznamon elkészítem.“

„Nos jó, kísérj haza s mindjárt magaddal viheted bundámat, de holnap legkésőbb tíz órakor ismét kezemhez szolgáltatod!“

inkább azon gondolkodtam, mint lehetne segíteni derék férje helyzetén.

Erre vonatkozó terveit azonban nem közölte, más egyebekről beszélt, melyek nem tartoznak a dologra. Vége csak az, hogy az idő sokkal gyorsabban telt, mint az ifjú grófnak, mind a szép asszonynak, mint a vonat. Éles fütty hangzott ismét s a felvigyázó hangos kiáltása: „Tojásvár! öt percz!“

— Itthon vagyunk! szólta a szép asszony. Marcsi, Marcsi! mily mélyen alszol! Tyukodi Márton fölébredt a gyöngéd kézre, mely homlokát érinté.

— Nos? kérdé nejére tekintve — nincs bajod? Arczod oly piros! . .

— Némi csekély láz — szólta a gróf megnyugtatólag.

— Siessünk Marczim, még tova visz akarunk ellen a vonat.

— Hát itthon vagyunk?

(Folyt. köv.)

Sűrű fák között.

Sűrű fák közt tikkasztó melegbe
Zöld pázsiton a mint elmerengtem;
Egy bánatos kis madár oly sirva,
Szerelmű dalt énekelt felettem.

„Mit kesergesz siró kis madárkám,
Kit sirsatsz meg szerelmi dalodban?“
Nem felelt csak sirt, oly keservesen,
Hogy dalára még én is zokogtam.

Sirtunk együtt. Majd szárnyára kelve,
Bejárta az erdő néma esendjét.
Mássa járt már, de én még éreztem
A megindult fájó szív keservét.

Gyakran kijártam a zöld erdőbe
S kis madaram mindig sirva leltem.
De dalában volt vigasztaló is,
Sirt, de nem oly búsan, keservesen.

Örültem, hogy megvizsgáztalódt
És az okát is kutatni kezdtem:
Hát egy reggel látom, nem egy, de két
Kis madárka énekel felettem.

Sirtam vele s most, midőn ő örül,
Én nem tudok szívemből örülni;
Mert ő szeret — szeretik, míg engem
Talán soh'se fog szeretni senki.

Lukácsy István.

A Starost bundája.

— Némethöl: Farkas Orbánné. —

Azon alkalomból, hogy a mult napokban nyílt meg Bécsben a Canon-kiállítás, melyben az elhunyt nevezetes mesternek olajfestményeit, vázlatait és rajzait, köztük a király Ő felségének nagy arczképét, melyet Prágából küldtek be, a trónörökösnek arczképét s más több érdekes és művészi kivitelű képeit — száma 209 darabot mutatnak be a közönségnek, — időszerűnek véljük a mester életéből egy érdekes vonást közölni, mely őt nem művészi zsenialitásának, hanem kedélyes és jó humorosságának oldaláról mutatja be.

Canonnak egyik hü és elválhatlan barátja Castelli az író volt.

Castelli életvidor, jovialis ember volt, tele komikummal és kitűnő ötletekkel, egy valódi eleven adoma-gyűjtemény s emellett nagyon szerette a pénzt s azt valóságos pedanteriával gyűjté halomra.

Canon ebben épen ellentéte volt barátjának, mert ez a pénzt semmire sem becsülte s azt a szelrőzsa minden irányában inditá utnak.

Mind a kettő valódi bécsi s mind a kettő világi volt, csak hogy az író előrelátólag, a festő ellenben gondtalanul élte napjait.

rendez, melynek tiszta jövedelme fele-
részben a Stefánia trónörökösne Ofensége
fővédnöksége alatt álló lévai árvaház ja-
vára, felerészben a m. kir. honvédtisztek
özvegyei és árvái nyugdíjalapja javára for-
dították. Öszinte örömmel üdvözljük a
mozgalmat, mint dicséretes bizonyítást tár-
sadműködésünk jobbfordulatának és a
polgári és katonai elem nemes czélokért
buzgó példás egyetértésének. Így van ez a
maga rendjén, mert hiszen honvédek
vérinéből való vérek; közös édesanya,
a szeretett haza gyermekei vagyunk min-
dannyian, kiket a jól felfogott élethi-
vatás kölesönös támogatásra utal. Meg-
vagyunk győződve, hogy a báli mozga-
lom széles körben általános érdeklődést
fog kelteni. Mi az ekként rendezendő tánc-
mulatságnak nagy sikert jósolunk, amél-
inkább, mert az ideit rendkívül hosszú far-
sáng alatt intelligens közönségnek részéről
más táncmulatság kilátásba helyezve nincs.

Az új intendáns. A király f. évi
január hó 24-én kelt legfelső határozatával
báró Podmaniczky Frigyes volt magy. kir.
operaház és nemzeti színházi intendáns hely-
ére gróf Keglevich István, Barsvármegye
egyik nevezetes fiát, az ar-maróthi vá-
lasztó kerület közbizalomban és tisztelet-
ben részesült országos képviselőjét nevezte
ki a nevezett intézetek intendánsává. —
Mint értesülünk a Gróf képviselői mandá-
tumáról már lemondott s ezt — választói-
ban — egy lemondású intézett nyílt levél-
ben — tudomásukra hozván, kijelenti, hogy
ismét fel fog lépni s magát továbbra is vá-
lasztói bizalmába ajánlja. — Azt hisszük,
hogy a Gróftól egyhangulag választják meg
újra képviselőül.

**A hófuvas ismét egy hétre szakí-
tott el bennünket a civilizált világtól; az-
az lapjaink — a magas postai intézkedés
folytán — lefoglaltak Nánán, daczára,
hogy Nyitra-telé a közlekedés valószínűleg
szabad, nem továbbított a postaküldé-
mény. S mi ennek az oka? a bürokratikus
czépf, mely a gyors, szabadabb észjárás
széveg alá szorítja; ennek kell tulajdonítani,
hogy nem akadt a postán egy lányszó, ki
egy sürgönyt indított volna Nánára a végett,
hogy Nyitráról is van Lévanak posta-járata.**

**A legény-egylet megalakulása tárgyá-
ban a lévai iparos ifjuság ma, f. hó 7-én, d. e.
11 órakor a róm. kath. fiúiskolák helyiségé-
ben értekezletet tart. — Felhívjuk a rész-
vételre az érdeklődő közönség szíves figyelmét.**

Egy hazafias község A-Györöd községe,
mely ezelőtt teljesen tót volt, ma már
annyira haladt a magyarosodás terén, hogy
alig akad benne ember, a ki a magyar
szót ne értené, sőt legtöbbje beszél is ma-
gyarul. Az iskola pedig egészen magyar.
É szép eredményért a dicséret első sorban
a község derék és hazafias szellemű ple-
bánosát, Boleman Istvánt illeti, ki már 30
év óta munkál hívei lelki javán és emel-
lett — buzgó tanítóval, Török Mihály-
lyal — a magyarosítás szép és nemes misz-
zióját is egész lelkesedéssel teljesíti. A
község derék népe szeretettel függ plebá-
nosán és tanítóján s örül, ha gyermekei a
magyar nyelvben előmenetelt tesznek. Örö-
nek legszebb jelét e hó 17-én adá a község

lakossága, mikor az első magyar isteni
tiszteletre tömegesen jelent meg a tem-
plomban. Többeknek örömkönnök csillog-
tak szemében a magyar szentbeszéd hallá-
tára s az áhitat csak fokozódott a magyar
imáknál és a magyar énekek zengésénél.
— Mint értesülünk — ezután minden hó
első vasárnapján az isteni tisztelet magya-
rul lesz tartva. — Ime, mit tehet a plebá-
nos és tanító ott, hol a község lakói oly
józanul gondolkoznak, mint Alsó-Györödon.
Teljes siker koronázza a lelkes, magyar
érzelmi plebános és tanító összhangzó mű-
ködését!

**A selyemtenyésztés lendülete me-
gyénkben.** Az ország jólétét oly nagy mér-
tékben előmozdítani ígérkező selyemtermel-
és érdekében Benkovich Ernő, megyénk
közigazgatási előadója értesíti a közönséget,
hogy mindazok, kik a selyemtermelés czél-
jából szederfaültetvényeket létesíteni kí-
válnak, e czélra szederfa magért a szek-
szárdi országos selyemtenyésztési felügye-
lőséghez forduljanak, melytől — míg a
készlet tart — ingyen kaphják a magot.

Körmöczről írja tudósítónk. Városunk-
ban most általános szóbeszéd tárgyat képezi a
magyar egyesület tombolaestélye, már ré-
gen volt ily fényes mulatság Körmöczön.
Mindenki dicséri, mindenki meg van elé-
gedve, maga az egyesület is, melynek tö-
kéjét ez egy mulatság körülbelül 500 frttal
gyarapítja. A rendezés körül Salamin Ke-
lemen, Várady Lajos, Forster Imre szerez-
tek maguknak fáradságtalan buzgalommal
nagy érdemeket, magából a belépti díjak-
ból 200 frton felül folyt be. Jelen volt
egész városunk intelligenciája, közte olya-
nok, kik eddig távol tartották magukat az
egyesülettől. A városi tanács nagy előzé-
kenységgel járt közre a terem annél fé-
nyesebb felszerítésében. A táncot hang-
verseny előzte meg, melyet Bózer Károly
állított össze műkedvelőkből nagy fáradsá-
ggal s kitünő eredménnyel. Buday Irén
k. a. előadta a „Portici“ néma ouverture-
jét. Brunner Ferencz „Tell Vilmos“ból
egy ábrándot. Ezután vegyes karének kö-
vetkezett, melyben Havas Béláné, Pehaesek
Irma, Bundsmann Adél úrhölgyek s Ko-
zákiewicz M., Bleismair A., Potomesik J.
és Rudl K. urak vettek részt; erre Szántó
Kálmán szavalta Gyulai Pál hatásos költe-
ményét: „Pókavnet.“ Kupecz Virgin k. a.
előadta a „Sevillai borbély“ nyitányát, majd
Bózer Károly mesteri technikával „Will-
mers nagy ábrándját“ „Un jour d'été en
Norvege,“ míg végre egy roppant kaczag-
tató hatású állatnégyes befejezte a műsort.

Az első négyest 86 pár táncolta, kik köz-
lül tudósítónk a következőket jegyezhette
föl: Aschner Irma, Angyalné, Brunnerné,
Bundsmann nővérek, Barlay Irma, Ba-
lázsne, Chabadáné Adél leányával, Dahó
Mariska, Forsterné, Florekné, Forgách
Berta, Galantháné, Gruj nővérek, Havas
Gizella, Hellvig nővérek, Heller Amál,
Kaplik Mariska, Kubacsáné, Kelemenné,
Kelemen Gizella, Kovács Ilka, Klemm
Irma, Medgyes Anna, Nikolayné, Palko-
vicsné, Plauk Fanni, Raabné Herma leányá-
val, Rothné, Raisz Irén, Sailer Irma, Schrö-
der Ida és Lenke, Salaminné, Szolesányi

Giza, Spitz Malvin, Schwartzné, Teschlerné,
D'Ouveneoné, Váradyné, Versényiné, Var-
gáné stb. stb.

Hűség a halálig. A hűség ritka pél-
dájáról értesíti lapunkat egyik levelezőnk.
— Felső-Györöd községében ugyanis Ha-
vala János nevű lakos már hosszabb idő
óta vízkórban szenvedett. Derék és hü neje
oly odaadással ápolta férjét, hogy maga is
megbetegedett és tüdőgyuladása esett. A
két halálos beteg egy órában lelt ellátva
az utolsó kenet szentségével s egy órában
halt meg. A nő néhány perccel előbb ki-
szendedett s midőn a férj megtudta ezt,
így szólt gyermekeihez: „Már kiterítetté-
tek anyátokat? No most terítsetek ki en-
gem!“ S meghalt. — A 43 évig együtt
élt házaspárt egy sírba temették.

Kimutatás lovag Scheeller János
lévai uradalmában 1885. február 1-től 1886.
január végeig elejtett vadakról és pedig:
szarvas 1, őzbak 48, vaddisznó 11, fűcán
24, nyul 968, fogoly 911, fűrj 33, erdei
szalonka 31, róka 44, nyest 3, vadmacska
8, házi macska 1, kőbor kutya 17, menyét
12, sólyom 4, kánya 1, heja 3, varju 43,
szarka 34, bagoly 1, összesen: 2198 darab
állat ejtetett el ez év tartama alatt.

A körmöczbányái magyar egyesület
1886. febr. 1-én tartott tárgysorsjátékának
nyeremény számai: 29, 50, 118, 137, 140, 235,
262, 292, 366, 398, 498, 504, 526, 532,
669, 700, 755, 866, 892, 905, 928, 991,
1021, 1102, 1109, 1121, 1132, 1181, 1186,
1188, 1221, 1334, 1349, 1425, 1426, 1458,
1573, 1703, 1761, 1766, 1778, 1783, 1786,
1794, 1802, 1853, 1876, 1890, 1923, 1932,
1964, 1973, 1985, 2051, 2166, 2131, 2202,
2281, 2310, 2449, 2502, 2520, 2528, 2549,
2598, 2609, 2625, 2616, 2632, 2691, 2719,
2722, 2723, 2829, 2883, 2855, 2888, 2910,
2912, 2916, 2920, 2939, 2975, 2986, 2989,
3021, 3083, 3089, 3117, 3124, 3130, 3146,
3242, 3279, 3292, 3297, 3335, 3396, 3473,
3542, 3738, 3875, 3907, 3910, 3957, 3994,
4021, 4047, 4084, 4091, 4142, 4144, 4157,
4185, 4195, 4284, 4322, 4327, 4351, 4379,
4382, 4425, 4513, 4534, 4540, 4592, 4613,
4622, 4705, 4706, 4782, 4884.

Két elpusztult magyar község. Két ma-
gyar községet pusztított el a Szamos áradása,
a szatmármegyei Sályi és Rápolc községeket.
Sályit az árviz egészen tönkretette, a szó-
teljes értelmében elsöpörte a földszinéről.
A község 120 háza közül két nap alatt
100 összeomlott, maga alá temetve a sze-
gény emberek összes butorait. A még fenn-
álló 20 ház is rommá lesz. A paplak és is-
kola is megsérült, a templom pedig megrepedt.

Az első lenecz. Mult számunkban
közöltük, hogy Vécsey János egy tetemes
összeget hagyományozott leneczházra azon
kötéssel, hogy az első fiú az ő nevét, az
elsőnek felvett leány pedig neje nevét
nyerje. A mult héten a Rókus kórház fo-
lyosóján egy 3-4 hónapos csecsemőt ta-
láltak kitéve, mely az új leneczház első
lakója lett s az alapító intencziójához ké-
pest Borbálának keresztelték s neve Vé-
csey Borbála lesz.

A rózsák télen. A rózsakertészek
közt nagy a nézeteltérés, vajjon a rózsákat
bekötözze kell-e kitélettel, vagy pedig
földdel betakarva. Abban azonban meg-
egyeznek a kertészek, hogy az 1-3 éves
rózsákat, melyek még nem fásultak meg
kellően, czélszerűbb szalmába burkolni,
míg az idős rózsák földben rendszerint
jobban telelnek ki.

Gépközlelők tanfolyama nyitattik Buda-
pésten az állami ipartanodában (Sándor-
4. sz. a.). A tanfolyam f. évi február 10-én
kezdődik és ápril végeig tart. A lokomobil
és a különböző esélőgépek szerkezetét és
kezelését fogják tanítani. — Tanulókat fel-
vétetnek a 20-ik életévüket betöltött ön-
álló lakatosok, kovácsok, ezek segédei és
a különböző gépgyárak munkásai, okleveles
gazdák is, akik a természetudományokból
annyi ismerettel bírnak, hogy a tanfolyamot
kellő sikerrel hallgathatják, végre gép-
tulajdonosok. A belépőtől erkölcsi bizonyít-
ványt kívánatlik és az, hogy irni, olvasni
tudjanak. A beiratások az intézet helyiségé-
ben történnek február 15-ő napján s 10-
dikeig tartanak, a vidékiek a beiratkozásra
jelentkezhetnek.

Az idő szeszélyei. Mig Olaszország
áldott virányai sok helyütt, hólepel alatt
állanak, addig nálunk a Kárpát vidékein
s különösen a bérczes Háromszékmezgyében
a fák rügyeket hajtának, Génua, Nizza,
San-Remo narancsfára ráfagy a harmat s
a hegyes Erdély több vidékén a mult hé-
ten villámolt s szakadt a meleg eső. Ily
szeszélyes időjárásról ritkán szólt még ed-
dig a krónika; s még a szeszéztendő jöve-
dőmondót is cserbe hagyja itt látnoki ké-
pessége.

A levéltitok. Hogy az amerikai szö-
vetségi törvény mennyire védi a levéltitok
szentségét, szomorúan tapasztalta egy Mar-
tin nevű sz.-luisi koresmáros. A derék ame-
rikait ugyanis egy napon elfogták s midőn
a szövetségi biztos elé kísérték, ott nagy
meglepetésére arról értesült, hogy őt a fe-
lesége fogatta el levéltitok megsértésért.
A vádlott ugyanis, anélkül, hogy törvény-
sértésre gondolt volna, felbontott néhány
levelet, melyek nejeire voltak czémezve s
az őt e miatt minden szó nélkül elfogatta.
Martin ur a szövetségi törvényszék elé ke-
rül s aligha nem drágán fizeti meg az él-
vezetet, hogy a felesége leveleit elolvasta.

Rövid hírek. — Időjárás. A jö-
vőhöz: nyugoton változó, keleten boros,
részben ködös, enyhe időt várhatni, helyen-
ként csapadékkal. — **Hírlapok statisztikája.**
Magyarországban legújabb kimutatás szerint
708 újság jelenik meg és pedig 516 ma-
gyar, — 160 német, 45 szláv, 27 román
7 olasz, 2 francia és 1 zsidó. — **Olympiai
játékok.** Görögország 1887. őszén nemzeti
kiállítás rendez. Mint az athéni lapok ír-
ják, a kiállítás alkalmából az olympiai já-
tékokat megújítani s ezental azokat min-
den negyedik évben ismételni fogják. A
játékokat azonban nem Olympiában, de
Athénben fogják rendezni. — **A szabadság-
harcz-szoborra** a mult év végeig készpénz-
ben 173,599 frt 93 kr., értékpapirokban
pedig 213,538 frt 33 kr. adomány folyt be.
— **A csuklás ellen** Dr. Taker Henrik jó
ezettel megnevesített porrá tört cukrot
ajánl. A hatás állítólag rögtön beáll, ugy
hogy igen ritka esetben kell a szerből egy-
szernél többször bevenni. — **Lögyülő.** Sa-
járságos betegségben szenvedett a napok-
ban szlavoniai birtokán elhunyt Somsich
Imre gróf. A gróf, a ki különben kitünő
gazda volt, ki nem állhatta a lovat s ez
ellenszenve idővel valóságos betegséggé
fokozódott. Ifjú korában e miatt kellett
megválnia a katonai pályától. Kocsija elé
mindig szelidített szarvasokat vagy ökrö-
ket fogatott. — **Fillokszera a király szö-
lőjében.** Mint Tokajból írják, a fillokszera
elrepte a királyi ház tulajdonát képező
szőlőket is. — **Oroszország** deficitje ez
évre 96 millió rubelt tesz ki. — **Uj tenger-
alatti alagut.** Január 20-án a walesi herczeg
jelenlétében nyitották meg azt az új tenger-
alatti alagutat, mely Liverpoolt és Birken-
headot összeköti. Az alagut terve 20 évvel
ezelőtt készült s keresztülviteléhez 1870-ben
fogtak hozzá.

APRÓSÁGOK.

— Rovatvezető: Zuhany. —

Egy világi albumából. „Ha egy nő va-
lami történetet mond el, mindig levonhatok belőle, ki-
véve, ha koráról van szó: ilyenkor mindig hozzáte-
hetsz valamit!“ — „Tudni akarja asszonyom, miért
volt a görögöknel a viselgés nál által képviselve?...
Valószínűleg azért, mivel a nők mindig az utolsó
szó!“ — „Ha a bábuk kiesnyek, akkor játékbábuk-
nak nevezzük őket és játszanak velük, ha megnöttek,
dívatbába a nevük s ők játszanak velünk.“ — „Az
erény sarkócai többnyire az ékszerésznél kaphatók.“
— „Az irást férfi gondolta ki, az utóiratot nő.“ —
„A nő életében is minden évnek tizenkét hónapja van,
kivéve a gyászévet.“

Kuriozum. A tőkekamat adóbevallási lapra a
jövedelem minőségi rovatába ezt írta valaki: Semmi.
A jegyzet rovatába pedig: „És ezen semmi jövedelem
után tisztelettel kérem lezállítani az adott semmire.
Adósságom aprólépra emelkedik.“ — Nem tudjuk,
figyelembe veszi-e azt az adófelügyelő?!

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Köszönet nyilvánítás.

A „Stefánia-árvaház“ javára adakoztak
Belesák Lászlóné gyűjtése folytán: Halb-
virth, Dr. Gedeon Kálmán, Kainersdorfer,
Dr. Ruffy Pál, Taubinger, Polyák, Muharos
Mari, Szedlaesek, Nyári, Udvarý Jakab,
Mocsy Lajos, Schweinaecker István, Eggen-
hoffer János 1—1 frt., N. N. 10 kr., Je-
szenszky 50 kr., Serafin Fischer 3 frt.,
Róza József 2 frt., összesen 18 frt 60 kr.
Fogadják a szíves adakozók az árvák
nevében halás köszönetünket.

Lévan, 1886. jun. 30.

A „Stefánia-árvaház“ bizottsága.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Irodalmi értesítés. Van szerencsém jelenteni,
hogy a Superintendens-e vagy Püspök? című mű-
vem e napokban teljesen elkészült s a tisztelet előfizet-
ők — s megrendelőnek meg fog küldeni. Reményem,
hogy művem nem csak korszerű, hanem tanulságos
s minden tekintetben megszívlelére méltó. Ajánlom
előlegesen is a t. olvasó közönség figyelmébe. Bizo-
nyára nem anyagi haszon, hanem a legtisztább igazság
s közszükséglet indított annak megírására. Az elő-
fizetés 1 frt. bérmentes széküldéssel, még mindig
elfogadtatik. Kelt. Garam-Ujfalun jan. 30. 1886. Mun-
kay János s-k. garamújfalusi esperes plebános.

Szerkesztői-üzenetek.

P. B.-nak. Levelét vettük. Rövidebben s egy
kis átalakítással jöhöt.

A. K.-nak. Megkaptuk, egy kis türelmet kérünk.

U. S.-nak. Beesés műveiből majd alkalmas mut-
tatványt is kérünk. A tárcza-közleményre sort kerítünk.

M. J.-nak. Leveléből azt sejttem, hogy várhatok
valamit. Még eddig híret sem hallottam.

Lévai piaci-árak.

Rovatvezető: Kőnya József, városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6 frt 80 kr — 7
frt 20 kr. Kétszeres 6 frt — kr — 6 frt
20 kr. Rozs: 6 frt — kr — 6 frt 10 kr.
Árpa: 5 frt 50 kr 6 frt 50 kr. Zab: 6
frt — kr — 6 frt 20 kr. Kukoricza: 4 frt
80 kr 5 frt — kr. Bab: 7 frt 80 kr — 8 frt
20 kr. Lenese: 7 frt — kr — 7 frt 50 kr.
— Köles: — frt. — kr.

„Oh sokkal, sokkal előbb kedves ba-
rátom! Szívességgel véghetlen zavarból
mentesz ki s ezért megfogod kapni Staros-
tomat „en miniatur“ egy szelenczére.“

* * *

A két barát ezek után elhagyá a sūr-
csarnokot s félórával később Canon a szép
oroszbundában valódi mágnes kinézéssel
tartott lakása felé.

Másnap hasztalan várakozott Castelli
bundájára, sőt harmadnap is elmúlt anélkül,
hogy Canon vagy a bunda mutatták volna
magukat.

Castelli a festő lakására küldött, de
Canon onnan elköltözött volt és elfeledte
új lakezimét visszahagyni s mire Castelli
ezt mégis kikutatta, már ismét lakást cse-
rélt. Ez eként ment mindég, mikor már
biztosnak hitte, hogy sikerül elespíni a
festőt és bundáját — akkor ugyszólván
ujjai között siklottak azok köröszütl.

Végre Castellire a viszontlátás öröme
mosolygott.

Canon egy reggel ötvenezredik laká-
sának ablakánál állott, midőn a kapu látta
belépni barátját, menekülni lehetetlen volt,
— tehát segits magadon, a mint lehet —
vélekedék.

A mint Castelli a szobába lépett, Ca-
non barátját az ágyon fekve lelé, ki az
oroszbundába burkoltan keservesen nyögött.

„Jó reggelt!“ kiáltá haragosan az író.
„Jó reggelt!“ nyögé alig érthetőleg a
festő, kinek orrhegyénél nem látszott több
a bundából.

„Mit jelentsen ez? beteg vagy?“

„Halálosan! örülök, hogy láthatlak ked-
ves becsületes Castellim,“ de kérlek közel
ne jöjj! kérlek csak ne közelíts hozzám!

„Miért?“

„Mert fekete himlőm van, kedves ba-
rátom.“

Castelli, ki az életet a legfőbb vagyón-
nak ismeré és ki mitől sem félt jobban,
mint a ragályos betegségtől, irtózva kiálta:

„Fekete himlő!“ és ijedtében nem
tudta az ablakon ugorjék-e ki az ajtó
helyett.

„Bundádat! bundádat!“ kiáltá Canon.

„Égesd el!“ kiáltá már a lépesökről a
szökevény. „Ördög vigye azt az átkozott bun-
dát! nem akarok róla többé semmit tudni!“

Canon nevetve ugrott ki az ágyból.

A szép oroszbunda pedig, melyre any-
nyira fajt a foga, övé maradt, mert Castelli
a világ összes kincseért sem vette volna
vissza.

Később azután meggyóná Castellinek
a rajta elkövetett esinyt, de ez a baráti
viszonyt nem lazítá közöttük, sőt Castelli
gyakran jözüket kaczagott a kitünően si-
került esiny fölött.

A tanonc-táncz letiltása alkalmából.

Nem, nem; nem lehet az; mi erősen tiltakozunk, hogy
Most a tanoncoknak báljai is legyenek.

Hát mi talán őket nem táncoltattuk eléggé
Lábszj- rőf- s bottal századok éveim át?!

És mi a táncz, ugy-e nem más, mint a szülöttje ta-
nóc-znak?

Hol, ha különbség van köztük az: a muzsika?
Szólnak a czéh- s atyamester ekint;... de ha meg-
fizetik mind:

Czéh- atyamester s a többinek, a mi dukál:
Ám istenei hát legyen ily táncz is; de csak úgy, hogy:

Majstruramek most is jól hegedüljenek itt.

Antiluna.

Küzdelen a létért! Darwinnak e szárnyra kapott mondását ma a legkülönbözőbb alkalmazásban találjuk, így p. a Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsaíra is. Kezdetben megtámadták, gyansították, majd Európa első orvosi tekintélyei által legmelegebben ajánlatva oly széles körben való elterjedést vívtak ki, miyet eddig egy gyógyszer sem, a mi leginkább kellemes, biztos s ártalmatlan hatásának — az emésztés és táplálkozás zavaraiiban — tulajdonítandó. Egy doboznak — mely több hétre elegendő — ára csak 70 kr., — s a Brandt-fele svájci labdacso, melyek czigjegyeiül egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása kell, hogy meglegyen, a gyógyszerárakban kaphatók.

4081. 1885. sz.

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Stern Ignác lévai lakos végrehajtónak **Dohány Sándor** és neje Szunyog Zsófia lévai lakosok végrehajtást szenvedők elleni 83 frt tökéketelés s járuléki iránti végrehajtási ügyében Dohány Sándornak a lévai 1141. sz. tjkvben A + I. sorsz. alatti fekvőségbeni osztatlan 1/5 rész tulajdoni jutalékára 49 frt o. é., — továbbá egy a végrehajtást szenvedő Dohány Sándor és neje Szunyog Zsófia, valamint a társtulajdonos Rác Jónásné szül. Dohány Juliannának a lévai 1382. sz. tjkvben A + I. sorsz. alatti fekvőségbeni és az azon épült 622. összeirási számú lakházakra az árverést 475 frt ennel megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis a lévai 1141. ívben az A + I. sorsz. alatti fekvőség osztatlan 1/5 részére 4 frt 90 kr. o. é. és a lévai 1382. évből az A + I. sorsz. alatti fekvőségre pedig 47 frt 50 kr. o. é. készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett és árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1885. évi október hó 20-án.

A lévai kir. járásbírósa mint tkvi hatóság.

Gyenes József,
kir. járásbíró.

3034. 1885. sz.

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Berg Mária lévai lakos végrehajtónak **Sümege János** lévai lakos végrehajtást szenvedő elleni 240 frt tökéketelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében Sümege Jánosnak a lévai 195. sz. tjkvben A + I. sorsz. alatti tele részben felvett fekvőségre és az azon épült 457. összeirási számú lakóházban 1/2 rész tulajdoni jutalékára 1811 frt, továbbá egy a végrehajtást szenvedő Sümege János, valamint a társtulajdonos ifj. Essőy Jánosné szül. Nyuli Mária, Rác Mária és Rác Annának a lévai 1258. sz. tjkvben A + I. sorsz. alatti fekvőségükre 80 frt o. é., továbbá Sümege Jánosnak a lévai 1528. sz. tjkvben A + I. sorsz. alatti fekvőségbeni 19/48 rész illetményére 146 frt o. é., továbbá ugyanannak a lévai 1651. sz. tjkvben az A + I. sorsz. alatti ingatlanban 1/2 rész illetményére 428 frt, végre ugyanannak a lévai 1863. sz. tjkvben A + I. sorsz. alatti felvett ingatlanára az árverést 424 frt ennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi február hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor Léva mezővárosában a kir. telekkönyvi iktató hivatalban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis a lévai 795. sz. tjkvben az A + I. sorsz. alatti fekvőségbeni és tartozékban osztatlan fele részére 181 frt 10 kr. a lévai 1258. sz. tjkvben az A + I. sorsz. alatti fekvőségre 8 frt o. é., továbbá a lévai 1528. sz. tjkvben az A + I. sorsz. alatti fekvőségbeni 19/48 rész illetményére 14 frt 60 kr. o. é., továbbá a lévai 1651. sz. tjkvben az A + I. sorsz. alatti fekvőségbeni osztatlan fele részre 42 frt 80 kr., végre a lévai 1863. sz. tjkvben az A + I. sorsz. alatti fekvőségre nézve pedig 42 frt 40 kr. o. é. készpénzben, vagy 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1885. évi szeptember hó 21. napján.

A lévai kir. járásbírósa mint tkv. hatóság.

Gyenes József,
kir. járásbíró.

2402. 1885. sz.

II.

Árverési hirdetmény.

A verébelyi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Valach János Rabecz alsó-péli lakos végrehajtónak **Lukács Mihály** alsó-péli lakos végrehajtást szenvedő elleni 226 frt tökéketelés, ennek 1884. évi január hó 1-ső napjától járó 6% kamatai továbbá 12 frt 32 kr perbeli, és a már eddig 17 frt 8 kr tevő, ugy az ennel 3 frt-ban megállapított, valamint a még felmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonság, u. m. Lukács Mihálynak a fenn megnevezett járásbírósa területéhez tartozó Alsó-Pél községbeni 86. számú tjkvben A I. 1—4. és 6—12. sorsz. alatti felvett fekvőségbeni 1/15 rész illetménye és az alsó-péli 453. sz. tjkvben A + I. 1—2. sorsz. alatti felvett ingatlanban 1/15 rész illetménye 1886. évi május hó 3-ik napján délelőtt 9 órakor Alsó-Pélen a község házában az 1881. LX. t. cz. 169—174. §§-ok szabályai szerint megtartandó bírói árverés után a kikiáltási áron alól is eladatni fog. Erről a venni szándékozik azon hozzáadással értesítetnek, hogy az ezzel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerint:

1-ör. A megállapított kikiáltási ár az alsó-péli 86. sz. tjkvben A I. 1—4. és 6—12. sorsz. alatti felvett birtoknak 1/15-öd részére nézve 373 frt, továbbá az alsó-péli 453. sz. tjkvben A + I. sorsz. alatti felvett ingatlanok 1/15 részére nézve 62 frt és az A + I. 2. sorsz. alatti ingatlanok 1/15 részére nézve szinte 62 frtot tesz.

2-ör. A venni szándékozik tartoznak az árverés alá becsátott ingatlanok kikiáltási árának 10% -át bánatpénzül készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

3-ör. A vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első részlet az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap, a második részlet ugyanazon naptól számított 60 nap, a harmadik részlet ugyanazon naptól számított 90 nap alatt fizetendő.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóságnál és Alsó-Pél község előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt Verébelyen a kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál, 1886. évi január hó 23-án.

Mattyók,
kir. aljárásbíró.

1886. évi 455. szám.

Bérbeadási hirdetmény.

Minthogy a zsarnóczai sörház és tartozékai, ugyszintén a Selmece városi területén lévő 9. kincstári bányatelep korecsmák ellátási jogára nézve f. évi január hó 28-án megtartott és a f. é. 3-ik szám alatt kiirt nyilvános árverés kellő eredményre nem vezetett, a második árverés f. évi február hó 18-ik napján d. e. 10 órakor Zsarnóczán az alulirt erdőhivatal helyiségében fog megtartatni.

A versenyezni kívánók erről azzal értesítetnek, hogy ajánlatukat a versenytárgyaláshoz kirendelt bizottságnak akár szóval, akár a kincstárnál szokásos módon írásban beadhatják, de hogy az ajánlat tettel egyidejűleg a jelenlegi évi bér 10% -ának megfelelő 530 frt bánatpénzt is befizetendő.

A versenytárgyalási és szerződési feltételek az alolirt hivatalnál bármikor megtekinthetők.

Zsarnóczán, 1886. évi február hó 5-én.

A magy. kir. erdőhivatal.

10 darab sertéskan és 80 darab ártány

mezőhegyesi fajból, a Léva uradalmi löki gazdaságban eladó.

Bővebb értesítést szerezhetni Léván az uradalmi főbérnökiség központi irodájában.

HIRDETMÉNY.

A szent-benedeki uradalomban egy 4 lóerejű lokomobil a hozzá tartozó cséplőgéppel együtt eladó. Az eladási feltételekről közelebbi felvilágosítás szerezhető az uradalmi tisztartónál Szent-Benedeken.

ÁLLATNYILVÁNTARTÁSI NYOMTATVÁNYOK

magyar, német és tót nyelven.

Az állami állategészségügyi hatóság utasítása szerint kiállítva alulírott nyomtatvány-raktárban a következő mérsékelt árak mellett kaphatók:

1. Lójárati jegyzőkönyv 100 iv 1 frt 60 kr, kötve 2 frt.
2. Szarvasmarhajjárati jegyzőkönyv 100 iv 1 frt 60 kr, kötve 2 frt.
3. Sertésjárati jegyzőkönyv 100 iv 1 frt 60 kr, kötve 2 frt.
4. Vásári jegyzőkönyv (nagy íven) 100 iv 2 frt, kötve 2 frt 60 kr.
5. Vágólajstrom (az 1874. évi XX. törvényezikkhez 100 iv 80 kr, kötve 1 frt 20 kr.

Raktáron vannak e mellett bármely közigazgatási, egyházi, tanügyi és bírói nyomtatványok.

Árjegyzék, esetleg költségvetés, kívánatra bérmentve küldetik.

Vidéki megrendelések postafordultával teljesítetnek.

Léván, 1886. január hó 9-én.

Kiváló tisztelettel,

NYITRAI ÉS TÁRSA,
nyomtatványraktára,
papirkereskedése és könyvnyomdája.

Singerstr. 15.

zum

goldene Reichsapfel.

PSERHOFFER J.-féle gyógyszerháza
Bécsben.**Vértisztító labdacso**

ezelőtt egyetemes labdacso neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan hatásukat észszeresen be nem bizonyították volna. A legmakacsabb esetekben melegekben minden egyéb szer sikertelenül alkalmaztatott, ezen labdacso számtalanszor és a legrövidebb idő alatt teljes gyógyulást eredményeztek, 1 doboz 15 labdacssal 21 kr., 1 tekerés 6 dobozzal 1 frt 5 kr. bérmentetlen utánvét mellett küldéssel 1 frt 10 kr. (1 tekerésnél kevesebb nem küldetik szét.) Számtalan levél érkezett, melyek intőzői létét mondanak a labdacsoért, melyeknek a legkülönbözőbb és legsúlyosabb betegségekben egészségük helyreállítását köszönik. Aki csak egyszer kísérletet tett velük, tovább ajánlja.

A sok köszöntő-iratból közlünk néhányat:

Leogang, 1883. május 13. Tisztelt uram! Pilulái valóban csodálatosak, nem olyanok, mint sok oly más földcsért szer, hanem minden bajban lehetőleg segítenek. A husvétkor megrendelt pilulákból a legtöbbet barátaim és ismerőseim között osztottam el és mindnyájukon segítettek; kóros egyének különböző bajokkal és hibákkal átaluk, ha nem is teljes egészségüket, de jelentékeny javulást nyertek s azokat tovább használni szándékoznak. Kérem tehát nékem újlag öt csomagot küldeni. Tölem és mindazoktól, kik szerencsések valának, pilulái által egészségüket visszanyerhetni, legforróbb köszönetünket.

Deutinger Márton.

Béga-Szentgyörgy, 1882. febr. 16. T. uram! Nem fejezhetem ki eléggé benső köszönetemet, piluláért, miután Isten segítségével nóm, ki már évek óta miserében szenvedett, a vértisztító pilulák által abból kigyógyított, s habár még most is szed még azokból, egészségre már annyira helyre van állítva, hogy fiatal frissességgel minden munkáját végezheti. E köszöntő-iratomat

Fagybalzsam, Pserhofer J.-től. Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre mint legbiztosabb szer elismerve, 1 köcsöggel 40 kr.

Élet-eszencia (prágai esőpek); megromlott gyomor, rozsz emésztés és mindennemű altesti bántalom ellen kitűnő háziser 1 üvegesével 20 kr.

Keskeny-utifűszörp, általánosan ismert jeles háziser hurutos rekedtség, gőresés köhögés stb. ellen. Egy palaczkkal 50 kr.

Amerikai közsvény-kenőcs legjobb háziser minden közsvény és csúszos baj ellen. 1 frt 20 kr.

Tannochin kenőcs, Pserhofer J.-től. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer

Mindennemű hasonszervi gyógyszer folyton készletben.

Az itt felsorolt készítményeken kívül még a birodalom valamennyi lapjában hirdett bel- és külföldi gyógyszer-különlegességek készletben vannak, u. m.

Chinai toilette-szappan, 1 darab 70 kr.

Por a lábizzadás ellen, 1 doboz 50 kr.

Pâte pectorale Georé-től, a legjelesebb és legkellemesebb szerek egyike elnyálkásodás, köhögés, rekedtség, hurut ellen. 1 doboz 50 kr.

Alpsi növény-likör Bernhárd O V.-től 1 palaczkál frt 1.60. félpalaczkál frt 1.40.

Szem-essencia dr. Romershausentól 1 palaczkál frt 2.50. fél palaczkál frt 1.50.

Közsvény-folyadék Kwizdatól. 1 p. 1 frt

Sósorszesz. 1 palaczkál 60 krajcár.

stb. s minden netán raktáron nem levő cikkek kívánatra pontosan és olesón beszerezhetnek.

Szállítás postán 5 frton alul tételknél csak az összegnek postautalvnyival való előzetes beküldése mellett; nagyobb összegeknél utánvét mellett is.

A főnebbi különlegesség legtöbbje kapható Budapesten is, Török József gyógyszerházaiban.

valamennyi szenvedő érdekében kérem fölhasználni, s kérem egyuttal, küldjön 2 csomag pilulát és 2 drb chinai szappant. Kiv. tisztelettel lekötelezettje

Novák György, főkértész.

Tek. ur! Előre bocsátva azt, miszerint valószínűleg valamennyi gyógyszerem hasonló jóssággal bír az ön hires balzsamával, mely családomban több idült fagydagmak gyorsan véget vett, dacára valamennyi ugnevezett egyetemes szer iránti bizalmatlanságomnak, elhatároztam magamat az ön vértisztító labdacsoihoz folyamodni, hogy ezen apró golyóbisok segítségével megostromoljam sok évi aranyeres bántalmamat. Egyáltalában nem restem önnek bevallani miszerint régi bajom 4 heti használat után egész tökéletesen megszűnt s én ezen labdacsokat ismerőseim körében a legbüszöbben ajánlom. Az ellen nincs semmi ellenvetésem, ha ön ezen soraimat, jóllehet névalírás nélkül nyilvánosság elé öhajítja bocsátani, Mély t. Bécs, 1881. febr. 20.

C. V. T.

között orvosok által legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szelencével 2 frt.

Egyetemes tapasz Steudel tanártól, ütés és vágás által ejtett sebekre, mindennemű gyomordaganatokra régi, idült, fölfakadó lábdaganatoknál sebes és g uladt női mellnél és egyéb hasonló bajoknál jelesnek bizonyulva. 1 köcsög 50 krajcár.

Egyetemes tisztító só Bullrich A. W.-től. Kitűnő háziser a rozsz emésztés, mind. következményei, u. m. főfájás, szűdülés, gyomorgőres, gyomorhív, aranyeres bántalmak, székrekedés stb. ellen. 1 csomaggal 1 frt.

Schaumann gyomorsója. 1 doboz 75 kr.

Kutya-pilulák. doboz 30 kr.

Tourista-tapasz, 1 tekerés 60 kr.

Francia különlegességekből:

Pepsin-bor Chassaing-től. 1 pal. frt 2.25

Szűrt china-bor Henri Ossiantól. 1 palaczkál 2 frt.

China-bor vassal. 1 palaczkál 2 frt 50 kr.

Pauliua-por Fournier-től. 1 doboz 2 frt 50 kr, fél doboz 1 frt 50 kr.